

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Profit Europe NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r. należy interpretować w ten sposób, że łączniki rur lub przewodów rurowych odlewane z żeliwa sferoidalnego powinny być klasyfikowane do podpozycji 7307 19 90 tej nomenklatury.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 11.9.2017.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 23 października 2017 r. w sprawie T-441/16, Tetra Pharm (1997) / EUIPO, wniesione w dniu 22 grudnia 2017 r. przez Tetra Pharm (1997) Ltd

(Sprawa C-726/17 P)

(2018/C 319/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Tetra Pharm (1997) Ltd (przedstawiciel: adwokat T. Grucelski)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziesiąta izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 marca 2018 r. w sprawie T-651/16, Crocs / EUIPO, wniesione w dniu 14 maja 2018 r. przez Crocs, Inc.

(Sprawa C-320/18 P)

(2018/C 319/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Crocs, Inc. (przedstawiciele: J. Guise, Solicitor, D. Knight, Solicitor)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Gifi Diffusion

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie zaskarżonego wyroku;

— w sytuacji gdyby Trybunał Sprawiedliwości uwzględnił zarzut pierwszy, wnosząca odwołanie wnosi także do Trybunału o stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej i utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Unieważnień;

- w sytuacji gdyby Trybunał Sprawiedliwości uwzględnił zarzut drugi, wnosząca odwołanie wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku i nakazanie Sądowi ograniczenia badania do kwestii faktycznych i prawnych rozstrzygniętych w decyzji Izby Odwoławczej. Na wypadek gdyby Sąd stwierdził, że nie może utrzymać w mocy decyzji Izby Odwoławczej, rozpatrując odrębnie ujawnienie zawarte w witrynie internetowej, wnosząca odwołanie wnosi o przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej w celu ponownego rozpatrzenia kwestii, czy w świetle przedstawionych dowodów ujawnienie przez Fort Lauderdale i ujawnienie handlowe są objęte wyjątkiem określonym w art. 7 ⁽¹⁾;
- w sytuacji gdyby Trybunał Sprawiedliwości uwzględnił zarzut trzeci, wnosząca odwołanie wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku w odniesieniu do stosowania art. 7 i o nakazanie Sądowi ponownego rozpatrzenia dowodów przy prawidłowym zastosowaniu brzmienia art. 7 i kryterium prawdopodobieństwa;
- w sytuacji gdyby Trybunał Sprawiedliwości uwzględnił zarzut czwarty, wnosząca odwołanie wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy innej izbie Sądu w celu ponownego rozpatrzenia;
- ponadto wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o zasądzenie kosztów na jej rzecz, na mocy art. 137 i 184 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

1) Zarzut pierwszy – naruszenie art. 63 rozporządzenia nr 6/2002

Sąd popełnił błąd w ramach wykładni i stosowania art. 63, nie stwierdzając nieważności decyzji Izby Odwoławczej w zakresie, w jakim orzekła ona o dopuszczalności nowych dowodów.

2) Zarzut drugi – naruszenie art. 61 rozporządzenia nr 6/2002

Sąd naruszył art. 61, ponieważ orzekł w przedmiocie kwestii faktycznych, co do których nie orzekła Izba Odwoławcza w wydanej decyzji i które nie stanowiły przedmiotu skargi. Sąd przekroczył zatem przyznane mu uprawnienia do stwierdzenia nieważności lub zmiany decyzji Izby Odwoławczej.

3) Zarzut trzeci – naruszenie art. 7 rozporządzenia nr 6/2002

Sąd naruszył art. 7, błędnie ustalając wymagany standard dowodu. W ten sposób Sąd zasugerował także, że kryterium wymaga szczególnych dowodów, zamiast zastosować odpowiednie kryterium prawne do dowodów przedstawionych w ramach postępowania. Wreszcie, Sąd błędnie oddalił argument wnoszącej odwołanie, zgodnie z którym w ramach stosowania art. 7 można uwzględnić czynnik ilościowy.

4) Zarzut czwarty – nieprawidłowy skład Sądu (siódma izba)

Skład siódmej izby Sądu był nieprawidłowy. Sędzia Kornezov został mianowany do Sądu w 2016 r., po zasiadaniu w Sądzie do spraw Służby Publicznej. Jednakże następnie ustalono, że mianowanie sędziego Kornezova do Sądu do spraw Służby Publicznej jest dotknięte uchybieniem proceduralnym. Gdyby sędzia Kornezov nie zasiadał w Sądzie do spraw Służby Publicznej w 2016 r., jego mianowanie do Sądu nie byłoby możliwe przed 2019 r. A zatem wydaje się, że mianowanie do Sądu jest dotknięte uchybieniem proceduralnym. W konsekwencji należy uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę innej izbie Sądu.

⁽¹⁾ Artykuł 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof 's Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 26 czerwca 2018 r. – IO / Inspecteur van de rijksbelastingdienst

(Sprawa C-420/18)

(2018/C 319/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof 's Hertogenbosch